

ΚΟΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Η ενότητα του ΠΑΣΟΚ δεν κινδυνεύει. Ας μην την αναδεικνύουμε λοιπόν σε πρόβλημα, συγκαλύπτοντας τα πραγματικά προβλήματα

Και τα προβλήματα που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε είναι δύο :

Πρώτον. Πως θα προχωρήσει το ΠΑΣΟΚ σε μία δημιουργική πορεία αναγέννησής του. Δεύτερον. Πως το ΠΑΣΟΚ θα εξασφαλίσει μια νικηφόρα πορεία για την εκλογική αναμέτρηση του 1997, αποτρέποντας την επάνοδο της συντηρητικής παράταξης στην εξουσία.

Τα ερωτήματα αυτά είναι θεμελιώδους σημασίας γιατί συνδέονται με το παρόν και το μέλλον του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της ευρύτερης κεντροαριστεράς.

Σήμερα ~~έχουμε~~ ένα κόμμα που ~~έχει~~ αποξενωθεί από τα μέλη και τους φίλους του, που ~~έχει~~ συρρικνωθεί η οργανωμένη του βάση, που ~~έχει~~ υποβαθμίσει τη λειτουργία και το ρόλο των οργανώσεών του, που στηρίζεται στον συγκεντρωτισμό,

Ένα τέτοιο κόμμα είναι φυσικό να οδηγείται σε φθορά.

Γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ, χρειάζεται τολμηρές, ρηξικέλευθες και ουσιαστικές αλλαγές, στη δομή και στη λειτουργία του, που θα ισοδυναμούν με την ανασύσταση του.

Η κατάκτηση του παραπάνω στόχου, είναι περισσότερο από απαραίτητη, αφού θα μας επιτρέψει να ακολουθήσουμε νέους δρόμους αλλά και να συνθέσουμε και να σφυρηλατήσουμε την ενότητά μας, πάνω σε μια καινούργια βάση. Μια ενότητα που θα είναι συνυφασμένη με την προοπτική, τη φυσιογνωμία και το μέλλον του ΠΑΣΟΚ αλλά και της ευρύτερης κεντροαριστεράς.

Διότι μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δώσουμε πειστικές απαντήσεις στα ερωτήματα : Πώς το ΠΑΣΟΚ θα επανακτήσει την ακτινοβολία του στην κοινωνία; Πώς θα μπορέσει να διατηρήσει τον κεντρικό του ρόλο, που χρόνια τώρα έχει κατακτήσει στην πολιτική σκηνή της χώρας; Πώς θα καταφέρει να εκφράσει τις νέες ανάγκες που δημιουργεί μια κοινωνία, η οποία συνεχώς αλλάζει; Πώς το αίτημα της ανασυγκρότησης και αναμόρφωσής του, δεν θα παραμείνει ένας κενός πολιτικός λόγος ή απλή επιθυμία, αλλά να μπορέσει να πάρει σάρκα και οστά; Πώς θα μπορέσει να προχωρήσει στην κοινωνική ανασύνθεση της κομματικής του βάσης μειώνοντας την αναντιστοιχία που παρουσιάζεται μεταξύ του οργανωμένου και του «κοινωνικού» ΠΑΣΟΚ; Πώς μετά το τέλος της πρώτης μεταπολιτευτικής περιόδου, θα μπορέσει να εκφράσει και να υλοποιήσει την ανάγκη ανασύνθεσης του ευρύτερου κεντροαριστερού χώρου; Πώς θα μπορέσει να μετεξελιχθεί σε ένα δημοκρατικά οργανωμένο κόμμα, όπου η πολυφωνία και ο πλουραλισμός θα είναι σεβαστές αρχές και η ανοχή απέναντι στις διαφορετικές απόψεις, δεν θα είναι «είδος εν ανεπαρκεία»; Πώς τα μέλη, τα στελέχη και τα όργανά του θα γίνουν δημιουργοί πολιτικής;

Από τις απαντήσεις που θα δοθούν στα ερωτήματα, εξαρτάται η εξασφάλιση της νικηφόρας πορείας του ΠΑΣΟΚ. Στην κατεύθυνση αυτή είναι απαραίτητο να διασφαλίσουμε την πολιτική σταθερότητα για τα επόμενα δύο χρόνια, χωρίς να καταφύγουμε σε πρόωρες εκλογές. Να υπερβούμε τις διαχωριστικές γραμμές, που κάποιιοι, ακόμη και σήμερα συντηρούν κατατάσσοντας τα μέλη και τα στελέχη σε

φίλους και αντιπάλους. Ένα κόμμα που στηρίζεται σε διακρίσεις, σε διαχωρισμούς και σε πελατειακές αντιλήψεις, είναι ένα κόμμα, που δεν έχει μέλλον. Αντίθετα ένα κόμμα που αρχή του είναι η αξιοκρατία και η αξιοποίηση όλων των στελεχών είναι ένα κόμμα με προοπτική και μέλλον.

Γι' αυτό πρέπει ν' αποτρέψουμε τον έρποντα εσωκομματικό διχασμό. Το ΠΑΣΟΚ δεν έχει ανάγκη από συνέδρια που θα εξυπηρετούν προσωπικές φιλοδοξίες. Χρειαζόμαστε ένα συνέδριο δημοκρατικό ουσιαστικό που θα ενώνει το κίνημα σε μια πορεία νίκης και θα ανοίγει νέους ορίζοντες. Χρειάζεται δέσμευση για τους αναγκαίους όρους ενός τέτοιου συνεδρίου.

Το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση και η χώρα χρειάζονται άμεσα ξεκάθαρες και βιώσιμες λύσεις για την διακυβέρνηση της χώρας. Οι κάθε είδους παραλλαγές μεταβατικών λύσεων είναι επιλογές ήττας. Συνταγματικές ερμηνείες που οδηγούν de facto σε ακυβερνησία είναι ασυμβίβαστες με το Σύνταγμα.

Η αδράνεια οδηγεί στο τέλμα και στην κρίση. Δημιουργεί επικίνδυνες πολιτικές παρενέργειες. Ενισχύει την αβεβαιότητα και την απαξίωση στους πολίτες. Η χώρα, η κοινωνία και οι πολίτες, χρειάζονται λύσεις. Η ευθύνη ανήκει σ' όλους.